

Послание на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит до освещения клир, всечестното монашество и благочестивото паство от Софийска епархия по повод началото на светата и велика Четиридесетница

ВСЕЧЕСТНИ ОТЦИ, ПРЕПОДОБНИ МОНАСИ И МОНАХИНИ,
ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ

ОТ БОГОХРАНИМАТА СОФИЙСКА ЕПАРХИЯ,

Пред нас отново е благодатният период на светата Четиридесетница: времето, през което Църквата Христова е отредила да се подготвим за достойното посрещане на Празника на празниците – дивното и светло Христово Възкресение. През предстоящите дни и седмици пред нас отново е благоприятната възможност да се откъснем от суетата и измамната слава на този свят, да се вгълбим в себе си и да се съсредоточим върху едното потребно (срв. Лука 10:38-42). „Да постим с пост приятен, на Господа благоугоден!“, както ни призовава Църквата в богослужебно последование за

днешния ден. Да се очистим от всяка сквернота на плътта и духа, от всеки нечист помисъл, за да обновим по този начин връзката си с Бога, с ближния и с цялото творение.

В своя най-дълбок смисъл постът на християнина е средство, а не цел! Постът е път, по който вървим не само през специално определените ни за това дни от църковната година, но и през целия си съзнателен живот, а крайната цел на това вървене, последната спирка от този път е цялостното ни обновление и преобразяване – това, за което говори и свети апостол Павел, когато казва: „недейте се съобразява с тоя век, а се преобразявайте чрез обновления ваш ум, та да познавате от опит, коя е благата, угодна и съвършена воля Божия“ (Рим. 12:2). Пътят на поста, следователно, е път на преобразяването на ума, което води и до пълнотата на опитното богопознание, което на друго място апостолът нарича „... единство на вярата и на познаването Сина Божий, ... пълната възраст на Христовото съвършенство“ (Еф. 4:13).

Грехът е в нас и навсякъде около нас. Той е инструмент на врага на човешкото спасение, но от светото Евангелие знаем и най-сигурния начин за освобождаването си от него: „тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост“ (Марк 9:29). Свидетелство за силата и значението на поста пръв ни е дал Сам Господ Иисус Христос, Който пости четиридесет денонощия преди да започне Своето служение (срв. Мат. 4:1-11). А затова и ние нямаме по-добро средство за собственото си очистване от молитвата и поста.

Днес, когато злото отново тържествува с небивала сила в този свят, когато всеки ден ставаме свидетели на всевъзможни изяви на човешката греховност, включително на най-тежкия от всички грехове – войната и насилственото отнемане на човешкия живот, това, което можем да направим, е да засилим още повече нашата лична и обща молитва за мир по света, да проявяваме истинска християнска любов, милосърдие и състрадание към тези, които се нуждаят от тях, и да постим с още повече усърдие, с надежда човечеството да заживее в мир и благоволение, с благодарение към своя Творец и Промислител и за прослава на Неговото свято име.

Нека предстоящите седмици на Великия пост бъдат за духовна полза на всички нас, за възрастване и взаимно усъвършенстване във вярата и в християнските добродетели, с които да украсяваме живота си като Христови ученици.

Божията любов, Неговият мир и Неговата велика милост да бъдат с всички нас!

Леки и спасителни пости!

† НЕОФИТ

МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ И

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

bg-patriarshia.bg